

עיריית הרצליה

ישיבת מועצה שלא מן המניין

שנערכה ביום כב' בסיוון, תשע"ט, 25.6.2019

נוכחים:

משה פדלון	ראש העירייה
יהודה בן עזרא	מנכ"ל העירייה
ג'ו ניסימוב	סמנכ"ל העירייה
איה פרישקולניק	סגנית ומ"מ
עופרה בל	סגנית רה"ע
עופר לוי	סגן רה"ע
ענת בהרב, עו"ד	יועצת משפטית
רוני חדד	גזבר – רו"ח
ירון הררי	מבקר
רינה זאבי	מנהלת מח' ארגון ותאום
כץ מאיה	גוזלן גרי אברהם
יעקובוביץ יונתן יוסף	יסעור יהונתן
פישר יריב	משה ועקנין
ירון עולמי	אלעד צדיקוב
תמר גרוסמן	רונן וסרמן
איתי צור	דניאל אייזנברג
	דנה אורן-ינאי
	יוסי קוממי
	צבי וייס
	אייל פביאן
	אורן אוריאל

נושאים שעל סדר היום:

1. צו הארנונה לשנת 2020 - אישור צו המיסים (ארנונה) לשנת 2020.

פרוטוקול

דוברת: אנחנו לא מתחילים בצו הארנונה?

יהודה בן עזרא: כן, כן.

(מדברים יחד)

יהודה בן עזרא: חברים, נא לשבת. בבקשה לשבת. ערב טוב.

דובר: ערב טוב.

יהודה בן עזרא: רק תדריך קצר, אנחנו מתחילים בישיבת המועצה, קודם כל שלא מן המניין, בנושא של צו הארנונה, ואחרי הישיבה הזאת ממשיכים ברצף לישיבה הבאה על סדר היום, שיש לנו סדר יום ושאלות. אני מבקש מהקהל הנכבד שנמצא פה, גם הצעירים וגם המבוגרים, ברוכים הבאים לישיבת מועצה, יש כללים. בישיבת מועצה מדברים אך ורק אלה שיושבים סביב השולחן הזה, חברי מועצה, ויועצים משפטיים. הקהל לא יכול לדבר, לא יכול להתערב, לא יכול להעיר הערות ולא יכול לשאול שאלות. אלה כללים של ישיבות מועצה, אני מבקש, אנחנו נפעל על פי הסדר, ועל פי הנוהל, ונוכל לקיים ישיבה וגם שיעור בדמוקרטיה שהוא לא רע לצעירים שנמצאים כאן. לכבד את המעמד, לכבד את המקום, אתם ברוכים שאתם נמצאים פה. אז ברשותכם נתחיל לפי הסדר, צו הארנונה. גזבר, בבקשה.

צו הארנונה לשנת 2020 - אישור צו המיסים (ארנונה) לשנת 2020

רוני חדד: ערב טוב, אנחנו נפתח, צו ארנונה לשנת 2020. ככלל, באופן עקרוני, הצו בין שנת 2019 לבין 2020 לא עבר שינויים בתוך הצו עצמו, למעט שינוי אחד, וזה שיעור העדכון של תעריפי הארנונה.

אנחנו ביצענו את העדכון בתעריפי הארנונה על פי המתחייב בחוק, לפי חוק ההסדרים במשק המדינה. סך הכל ההעלאה בצו מורכבת בעצם משני

מדדים, 50% מדד המחירים לצרכן, העליה שלו ממאי שנה שעברה עד השנה, ו-50% ממדד השכר הציבורי, גם כן, באותם חודשים.

בסך הכל המצרפי, כפי שאתם רואים במסמך שמונח בפניכם, הוא סך של 2.58%, וזה בעצם שיעור העדכון האוטומטי שאנחנו מחויבים על פי חוק לעדכן בתעריפים של הצו, זה השינוי היחיד לצו של שנת, מ-2019, עד 2020. אני רוצה בהזדמנות זאת גם להודות לשלומי אסולין, לשגית, שגית, מנהלת מחלקת שומה, לעורכת הדין שלומית ולענת בהרב מהמחלקה המשפטית, שסייעה בהכנה של הצו וכל הדיונים הארוכים שעשינו אצלי במשרד, בלשכת מנכ"ל, בלשכת ראש העיר, זה מה שמונח בפניכם, אם יש שאלות, בבקשה.

מאיה כץ: אפשר?

משה פדלון: בבקשה, כן.

מאיה כץ: קודם כל יש לי שאלה לגבי עמוד 12, בנושא של החיילים. אנחנו בזמנו בעצם ניסינו, גם באמצעות המנכ"ל ופתרנו את זה, למיטב ידיעתי, שהבתים לחיילים הבודדים בעצם יקבלו את הפטור מהנחה בארנונה,

דובר: הבודדים?

מאיה כץ: עכשיו, חיילים בודדים, כן, יש לנו בעיר חיילים בודדים שנמצאים בבתים מוגדרים שכולנו מכירים וגם מבקרים בהם ותומכים בהם. ודיברנו בעצם על זה שהם יקבלו הנחה, שנסדיר אותה בצורה מוסדרת בצו ולא נמצא רגע כל מיני פתרונות. עכשיו, בסעיף 12 בעצם כתוב: "חייל, כל עוד הוא חייל, עד תום ארבעה חודשים מיום שחרורו, הוא בהנחה, בהגבלת שטח של עד 70 מטר רבוע." עכשיו, זה בדיוק הייתה הלאקונה שהתקשינו איתה בפעם הקודמת לראות איך אנחנו לוקחים בית שהוא יותר גדול מ-70 מטרים רבועים, אבל כולו מאויש בחיילים בודדים, מאופיינים על ידי הצבא וכל העמותות, ובעצם מאפשרים להם את ההנחה הזאת בצורה שהיא מחייבת חוק. אז אני רוצה לדעת איפה זה בא לידי ביטוי.

שלומי אסולין: חייל יש פה בצו.

מאיה כץ: נכון, אבל הבעיה הייתה, ואני חוזרת עוד פעם,

- משה פדלון: רוני, ברשותך.
(מדברים יחד)
- רוני חדד: הייתה בעיה ספציפית,
משה פדלון: פתרת אותה.
- מאיה כץ: אבל המטרה הייתה לא לפתור בעיה נקודתית כדי שכל פעם תצוץ אותה בעיה, אז אנחנו נצטרך לייצר,
שלומי אסולין: הפתרון, הבעיה הייתה נקודתית באותו עניין, אבל הפתרון הוא פתרון רוחבי,
מאיה כץ: אז למה זה לא בא לידי ביטוי בצו?
(מדברים יחד)
- שלומי אסולין: זה לא שינוי חקיקתי,
דובר: זה לא שינוי בחוק,
שלומי אסולין: זה שינוי בביצוע.
מאיה כץ: נכון, אבל שוב אני,
משה פדלון: זאת אומרת, מה שהם אומרים, יש פתרון לדבר הזה.
- מאיה כץ: אני לא אמרתי שאין פתרון, אני אמרתי שהפתרון, ככל שהוא לא מעוגן בתוך הצו, הוא כל פעם מצריך פתרונות יצירתיים נוספים, ולכן אם אנחנו מגישים צו, אם אנחנו מגישים צו ואנחנו יודעים,
דוברת: זה היה פתרון של ביצוע.
שלומי אסולין: הייתה שאלה משפטית, ובסופו של דבר, אנחנו טיפלנו וביצענו.
משה פדלון: זה נכון לגבי כולם.
- יהודה בן עזרא: מאיה, את יודעת שתמיד גם אם כתוב בצו וכתוב בחוקים, לפעמים יש דברים שצריכים פרשנויות משפטיות.
מאיה כץ: אני יודעת.
- יהודה בן עזרא: והפרשנות המשפטית ניתנה לנקודה הזאת, והיא מתאימה גם,
מאיה כץ: אני חושבת, ברגע שאנחנו מגבילים את זה לעד 70 מטר רבוע, זאת בעצם המגבלה שאנחנו שמים על עצמנו.
(מדברים יחד)

- משה פדלון : מאיה, נתנו פתרון,
 מאיה כץ : יכול להיות שנתנו,
 משה פדלון : של החיילים, מצאו פתרון.
 מאיה כץ : אבל הבתים הם הרבה יותר גדולים, אתם יודעים.
 משה פדלון : נכון.
 מאיה כץ : הנושא השני שרציתי לדבר עליו, זה שדיברנו עליו גם לפני כמה חודשים ואמרתם שבצו הארנונה הבא אתם תביאו לפה פתרון. דיברתי אתכם על זה שבעבר אנחנו כן הגשנו בקשה למשרד הפנים, נכון, זה לקח עשר שנים, שמשרדים גדולים, כדי לעודד תעסוקה באזור התעשייה, אנחנו ניתן להם הנחה בארנונה מגודל מסוים. לשמחתנו, זה באמת גם אושר כבר לפני כמה שנים וזה מוכיח את עצמו, ואז ביקשתי שתעשו את אותה בחינה לאור העובדה שרחוב סוקולוב ובן גוריון, העסקים הקטנים היום נמצאים באיזושהי מגמת רגרסיה ולא מאיישים את החנויות ויש הרבה מאוד חנויות ריקות, לראות איזה תמריץ מבחינת הארנונה אנחנו כן יכולים לתת לעסקים הקטנים.
 באותה ישיבה שהתקיימה ממש לפני כמה חודשים, אמרתם לי שאתם לא יכולים כרגע להציג את הנתונים ואתם תציגו אותם בישיבה על צו הארנונה.
 רוני חדד : דיברנו על דברים אחרים למיטב זיכרוני.
 מאיה כץ : שאתם תביאו לפה מודל.
 שלומי אסולין : לא דובר על נתונים, מדובר,
 מאיה כץ : על איזושהו מודל והאם אפשרי או לא אפשרי וכיצד זה משפיע על ההכנסות העירוניות.
 יהודה בן עזרא : מאיה, זה לא, לא, הם קראו את הדו"ח.
 מאיה כץ : לא, כי אני מבינה שכשאין תשובה אז אני פשוט ממשיכה,
 יהודה בן עזרא : לא, אז תני לו צ'אנס לענות.
 שלומי אסולין : אנחנו במשך קרוב לעשור פנינו למשרד הפנים בבקשות חריגות להפחתת ארנונה במרכז העיר, משרד הפנים ענה לנו בצורה חד משמעית שהוא לא

מאפשר שום הנחה בתעריפים, או בהטבה כזו או אחרת של ארנונה, במשך כל השנים, התעקשנו, בדקנו, ניסינו, לא צלח.

מאיה כץ: ואותה התעקשות, אני מבינה את התשובה שלך, אני אגיד שאני פשוט לא מסכימה איתה ולא מקבלת אותה, כי באותו תהליך אנחנו עשינו את אותו דבר כלפי אזור התעשייה, ואחרי עשר שנים, או 15 שנים, בסופו של דבר קיבלנו את זה. ולכן, ההתעקשות שלנו על התהליך הזה צריכה להמשיך.

(מדברים יחד)

מאיה כץ: על אחת כמה וכמה,

שלומי אסולין: זה היה משהו אחר לאזור התעשייה,

מאיה כץ: על אחת כמה וכמה שאנחנו יודעים שכרגע מצב העסקים בעיר כן מצריך איזושהי זריקת עידוד. להגיד כרגע זה לא בא לידי ביטוי, או אנחנו לא בוחרים בהליך הזה, זו גם אמירה, זה בסדר גמור, אני חשבתי שכן תגיעו היום עם איזושהו מודל שכפי שדיברנו עליו בישיבה לפני כמה חודשים, מסתבר שלא.

שאלה נוספת, ואחרונה בעצם, וחבל, אגב, אני חושבת שזה נכון לעשות את זה בסוקולוב.

שאלה נוספת, בעצם, ואחרונה, אני מבינה בעצם שאנחנו מדברים על אחוז של התייקרות של הארנונה של 2.58%.

משה פדלון: נכון.

מאיה כץ: אוקי, אני גם מבינה שמדובר בעצם בהחלטה של משרד הפנים.

שלומי אסולין: זה לא החלטה,

עו"ד בהרב: זה לא החלטה, זה החוק.

מאיה כץ: נכון. אני גם מבינה שרשויות אחרות, כדוגמת רשות הוד השרון, החליטה לערער על ההחלטה הזאת ולא לקבל את זה ממשרד הפנים ומגישים ערעור, ואני רוצה לדעת מדוע אנחנו, כי אנחנו רשות איתנה, אני לא מכירה שיש איזושהו גירעון, לא קיים ולא עתידי, מאשרים את ההחלטה הזאת של משרד הפנים ולא מגישים ערעור עליה.

משה פדלון: טוב, קודם כל 30 רשויות מקומיות הגישו בקשה להעלות את ה-2.58%. לגבי העיר הרצלייה, כל שקל,

יעקובוביץ יוסף: אוקי.

משה פדלון: לגבי העיר הרצלייה, כל שקל,

יעקובוביץ יוסף: אני בטוח שגילגוליה גם הגישו את הבקשה הזאת.

משה פדלון: הכל בסדר. אל תשווה. הכל בסדר, נכבד גם את גילגוליה, לצורך העניין. כל שקל בקופה העירונית הולך לחינוך, ואנחנו אמורים לפתוח בשנים הקרובות חמישה בתי ספר חדשים, אמורים לפתוח 24 גני ילדים, לבנות הצללות, לבנות אולמות ספורט ומי כמוך יודע, ולמרות שהאחריות של משרד החינוך והסמכות היא על החינוך, משרד החינוך אחראי על החינוך, אנחנו את רוב הכסף מביאים מהקופה הציבורית. רק לתת לך, לסבר את האוזן, בית ספר חדש עולה להקים אותו בין 25 ל-30 מיליון שקל, מדינת ישראל נותנת 8 מיליון שקל, שמונה עד עשרה מיליון שקל. גן ילדים עולה לנו 2.5 מיליון, משרד החינוך נותן 700,000 שקל. אני לא מתכוון לבנות פה קרוואנים, אני מתכוון לבנות פה גנים מודרניים, גנים מדוגמים ויש גם כאלה, חמש שש שנים האחרונות כ-60 גני ילדים. אני מתכוון לבנות מתנ"סים חדשים, בעלות של 200 מיליון שקל, הצללות, אולמות ספורט, וזה צריך כסף. נכון, אנחנו רשות איתנה, אבל כל שקל הולך לתקשוב.

אני רוצה לומר גם שאני לא יכול לקחת את הכסף הזה מהיטלי השבחה, ומי כמוך יודע שנשארים עודפי תקציב, זה הולך לשיפוצים במוסדות חינוך. אז אנחנו כן זקוקים לכל שקל, אנחנו רוצים להיות ראשונים בכל, אנחנו רשות איתנה ואני אפרט, אבל זה כספי הציבור, אנחנו בשקיפות מלאה, הכספים האלה לא הולכים לא לקוקטילים ולא לטיולים בחו"ל, זה הכל הולך למען דור העתיד. ומי כמוך יודע את הנתון שאנחנו משקיעים, בין המקומות בארץ שאנחנו מקום ראשון בהשקעה בחינוך ויש לנו גם תוצאות, משקיעים במתמטיקה, משקיעים באנגלית, משקיעים בחינות בגרות ויש תוצאות מאוד מאוד יפות, בין המקומות הראשונים בארץ.

יעקובוביץ יוסף : אז זאת, זאת ועוד, לפני חמש שנים,
מאיה כץ : כן, צריך להגיד את הדברים, כן.
יהודה בן עזרא : זאת ועוד, לפני חמש שנים, כשהקמנו את השיטור העירוני, על פי חוק,
יכולנו לגבות אגרת שמירה, באחוזים מסוימים בנוסף על הארנונה, אבל לפני
חמש שנים ראש העיר החליט לא להשית את זה על הציבור.
מאיה כץ : מועצת העיר החליטה.
יהודה בן עזרא : אה,
מאיה כץ : היה פה דיון מאוד רחב.
משה פדלון : לא, מי שהחליט להקים את השיטור העירוני זה ראש עיריית הרצלייה.
יהודה בן עזרא : רגע, רגע, הגדרה,
משה פדלון : מאה אחוז.
יהודה בן עזרא : צודקת, מועצת העיר, על פי החלטת ראש העיר. המלצת ראש העיר. הכל
טוב ויפה.
משה פדלון : לכן אני בא ואומר,
יהודה בן עזרא : הקמנו,
משה פדלון : אני כן ממליץ, חברים,
(מדברים יחד)
יהודה בן עזרא : הקמנו את השיטור העירוני,
(מדברים יחד)
משה פדלון : רגע.
יהודה בן עזרא : השיטור העירוני משנה לשנה זה עולה לנו יותר כסף, זה רכבים חדשים,
אמצעים חדשים והעובדה שאנחנו יכולים כבר חמש שנים לגבות אגרת
שמירה, גם השנה אנחנו לא עושים את זה ואת הכסף הזה,
מאיה כץ : אני רק,
משה פדלון : כל ירידה בתקציב משמעותה פחות בתוכנית התקשוב, שבה אנחנו משקיעים
מיליונים רבים, פחות אולם ספורט בנדיב ובוויצמן, ואני צריך לעשות גם
בגורדון ועוד ועוד. אנחנו, כאמור, כל שקל עודף עובר לחינוך.

- מאיה כץ : אני, אני רק רוצה להגיד,
 משה פדלון : זה הכל, והכל פתוח.
- מאיה כץ : אני רק רוצה להגיד שכמו שאמרת לי שוודאי את יודעת, אז גם וודאי אתה יודע שמרבית הארנונה של עיריית הרצלייה היא נגזרת של אזור התעסוקה שלנו, למעלה מ-75%.
- משה פדלון : נכן.
- מאיה כץ : וככל שכרגע יש תוכנית תקציבית מבוססת, שכולנו ראינו אותה,
 יהודה בן עזרא : על אחת כמה,
 מאיה כץ : לקראת שנת התקציב, שנייה, יהודה.
 יהודה בן עזרא : סליחה, כן.
- מאיה כץ : זה בסדר, אנחנו מסכימים שאנחנו לא מסכימים, כי אתם,
 יהודה בן עזרא : לא, לא,
 מאיה כץ : תצדיקו את העלייה ואני אסביר מדוע היא לא מצדיקה,
 יהודה בן עזרא : את חיזקת את העמדה שלנו עכשיו.
- מאיה כץ : לא, אנחנו מדברים פה על הארנונת מגורים ולא על ארנונת עסקים.
 יהודה בן עזרא : חיזקת את העמדה שלנו.
- מאיה כץ : לא, אני מדברת,
 (מדברים יחד)
- משה פדלון : זה פונה לכולם.
- מאיה כץ : בכל מקרה, בכל מקרה, בכל מקרה, אני חושבת שגם התקציב, כפי שהוצג לנו, עוד בטרם עליית הארנונה, שנאמר לנו כי הוא מאוזן והוא יכול להכיל את כל הפרויקטים שדובר פה עליהם ועוד ועוד, וגם פרויקטים של 200 מיליון שקל, הם נחלקים לתוכנית חומש, אף אחד לא בונה 200 מיליון שקל בשנה. ובכל מקרה אני חושבת שהרשות הזאת היא רשות איתנה והיא יכולה להצטרף לרשויות נוספות, מעבר ל-30 שמקבלות את החלטת משרד הפנים, אלא לרשויות שדווקא בוחרות לערער על ההחלטה הזאת ולא להעלות את הארנונה, זהו.

משה פדלון : תודה.

מאיה כץ : מבחינתי, אני סיימתי.

משה פדלון : בבקשה.

יעקובוביץ יוסף : אם אפשר גם בבקשה, אני שומע לגמרי את מה שראש העיר אומר, ואני חושב שכולם פה בתמימות דעים, שכל השקעה בחינוך היא השקעה מבורכת. אבל מה לעשות שהתקציב של העירייה, שהוא בסביבות ה-1.5 מיליארד שקל, לא כולו הולך לחינוך, יש הוצאות אחרות שהן גם לא חינוך, אם אני לא טועה, התקציב של החינוך הוא בין 300 ל-400 מיליון שקל, אל תתפסו אותי באמת,

משה פדלון : 25,000 לתלמיד.

יעקובוביץ יוסף : לא, אז אני אומר, אחלה, זה הוצאה מבורכת, אבל זאת לא ההוצאה היחידה. עכשיו, אתם מדברים פה כל הזמן על ההוצאות, על ההוצאות, על ההוצאות, אבל צריך גם לנהל את ההוצאות האלה בצורה מושכלת. ואני אתן דוגמא אחת קטנה לדברים שהעליתי לא פעם ולא פעמיים וזה פשוט לא נעשה.

למשל בתחום של האכיפה נגד השלכת פסולת בחוף הים, אני נותן דוגמא ספציפית, ואני בטוח שיש עוד כמה דוגמאות שאפשר לתת. שבא בן אדם היום לחוף בהרצלייה, זורק את הזבל שלו על הרצפה, בא מנקה של עיריית הרצלייה ואוסף את הזבל, זה אומר שאנחנו משלמים על זה. זה שהחופים נקיים זה מצוין, אבל אנחנו התושבים בסופו של דבר משלמים על זה. עכשיו, אם אין אכיפה, אנחנו משלמים יותר, למה? כי יותר ויותר אנשים זורקים את הזבל שלהם על הרצפה. לא רק שאנחנו משלמים יותר, אנחנו גם לא מקבלים הכנסות כתוצאה מהאכיפה הזו, כי אם אותו בן אדם היה מקבל קנס, אז הייתה גם הכנסה בתוך העירייה. אז אני נותן דוגמא קטנה ואני בטוח שהעניין הזה של עלויות ניקיון ואכיפה וכדומה לא יכסה את הצורך שיש פה במסגרת צו הארנונה ובמסגרת ההעלאה של,

משה פדלון : אני רוצה להזכיר לך, יונתן.

יעקובוביץ יוסף : אבל אני חושב, רגע, שנייה,

משה פדלון : בבקשה,

יעקובוביץ יוסף : אני חושב שאם מסתכלים על הדברים בצורה כלכלית, יש הרבה דברים שאפשר לעשות ואני אומר את זה בתור מישהו שמכיר מעט מהדברים, יש הרבה דברים שאפשר לעשות בשביל לייעל את התפעול השוטף בעיריית הרצלייה.

אני אתן אפילו דוגמא נוספת, רק שנייה, ואז אני מסיים. אחרי יום העצמאות, שרחובות העיר היו מלאים בפסולת כזאת או אחרת, באמת, עובדי העירייה, במאמץ רב וביכולת מושכלת ובאמת ברצון טוב, הצליחו להעמיד את כל רחובות העיר בצורה הכי נקייה בבוקר למחרת. עכשיו, באמת, זה ראוי להערצה, אבל צריך להיאמר, אנחנו משלמים על זה בסופו של דבר, זה לא דבר שבא מהשמים. זה שעובדים כל כך הרבה עובדי עירייה ודואגים לניקיון של הרחובות, זה עולה לנו המון כסף. עכשיו, אם אין אכיפה, אז זה עולה יותר כסף וגם אין הכנסות.

משה פדלון : קודם כל יש אכיפה, יש לנו אגף פיקוח עירוני מעולה.

יעקובוביץ יוסף : דיברתי על אכיפה נגד השלכת פסולת במרחב הציבורי,

משה פדלון : רק שנייה, ברשותך.

יעקובוביץ יוסף : עזוב.

משה פדלון : אני לא רוצה לפתוח את זה לדיון, אני, רק בשבוע שעבר קיימתי דיון עם מנכ"ל המשרד לאיכות הסביבה ועוד 22 נציגי רשויות מקומיות וראשי רשויות מקומיות על השלכת פסולת לים, חוק עזר עירוני, שקיות ניילון מתכלות, חינוך וחינוך וחינוך. בוא נעשה את שלושת,

יעקובוביץ יוסף : יש לך כבר חוק עזר עירוני קיים שאומר שאסור להשליך פסולת על חוף הים, אז עכשיו הוצאת חוק עזר עירוני חדש שאומר, אסור ... פסולת בחוף הים.

משה פדלון : אבל, ברשותך,

יעקובוביץ יוסף : אבל אם אין אכיפה,

משה פדלון: יש אכיפה, יש נתונים, נעשית אכיפה, יש לנו אגף פיקוח שמפעיל שיקול דעת, עושה עבודה מצוינת, יש לו נתונים,

יעקובוביץ יוסף: לא הטלתי דופי,

משה פדלון: יש אכיפה,

יעקובוביץ יוסף: לא הטלתי דופי,

משה פדלון: גם בחוף הים,

יעקובוביץ יוסף: לא הטלתי דופי בעבודה של אגף הפיקוח, ומה שאתה אומר הוא לא נכון, משה, כי אנחנו ישבנו, דנו בישיבה הקודמת,

משה פדלון: עכשיו, לגבי יעילות,

יעקובוביץ יוסף: וראינו שאין.

משה פדלון: לגבי יעילות העירייה,

יעקובוביץ יוסף: אין אכיפה.

משה פדלון: לגבי יעילות העירייה, ישנם גופים אובייקטיביים שנותנים לנו ציוני שבח, על זה גם אני אפרט.

יעקובוביץ יוסף: נכון, נכון.

משה פדלון: ברוך השם, הלוואי וכולם ילמדו כמונו מה זה יעילות, מה זה ניצול תקציבי, מה זה שקיפות.

יעקובוביץ יוסף: נכון.

משה פדלון: לעצם העניין, נושא האכיפה מתבצע, כן, אני זה שיזמתי הבאת שוטרים לים, יחד עם פקחים, אני זה שיזמתי, אני זה שיזמתי הקמת תחנת משטרה בחוף הים.

יעקובוביץ יוסף: אבל השיטור העירוני בחופים מוכיח כלא מוצלח.

משה פדלון: טוב, בוא.

יעקובוביץ יוסף: הוא מוצלח לדעתך?

יהודה בן עזרא: בוא נעבור להצבעה, מי בעד?

משה פדלון: שנייה, אולי יש לחברים.

יהודה בן עזרא: רגע, לא, לא.

- איייל פביאן : כן.
- משה פדלון : בבקשה.
- איייל פביאן : צריך להגיד רק דבר אחד לטובת הציבור ששומע אותנו ונמצא פה, שיש לעירייה וועדת כספים, וועדת הכספים קיימה דיון מקדים בנושא הזה, בצו הארנונה, דיון ארוך, נשאלו הרבה שאלות, ניתנו הרבה תשובות והוסבר שאנחנו הולכים על הרמה, נכון, רוני, הנמוכה ביותר שהחוק מאפשר לנו, נכון?
- רוני חדד : זה מה שהחוק,
- איייל פביאן : בסדר.
- מאיה כץ : השאלה היא האם צריך, לא מה הרמה.
- איייל פביאן : רגע, רגע, אני לא רוצה,
- (מדברים יחד)
- איייל פביאן : חברים, אני לא רוצה להיכנס לוויכוח, כל מה שאמרת, אם יש, יש הרבה תושבים שלא מכירים את מבנה העירייה, לא יודעים שיש וועדת כספים, לא יודעים שהיה דיון ארוך מוקדם, ביקשתי לציין, שהיה דיון ארוך מוקדם.
- משה פדלון : בוודאי. כן. חברים, מי בעד אישור צו ארנונה לשנת 2020? מי נגד? תרשמו, שישה נגד, כל החברים פה הצביעו, בבקשה.
- יהודה בן עזרא : אנחנו לא ננקה ליד הבית שלכם.
- מאיה כץ : אצלי לא כל כך נקי, אני לא רוצה לחשוב שזה בכוונה.
- משה פדלון : טוב, חברים, מכאן אנחנו עוברים לישיבה מן המניין.

- סוף הישיבה -